

Zaterdag 7 december 2019 professie Roy

'Een vurig en brandend verlangen werd in vervulling gebracht door mijn Professie'

Samen met alle zusters en broeders van San Damiano heb ik uitgekeken naar deze professie omdat een lang gekoesterde wens van meer dan 27 jaren eindelijk waar gemaakt zou worden.

Het afgelopen jaar was een intensief jaar voor mij want professie doen is een heel belangrijk stap in het leven. Eeuwige professie doen betekent dat ik heb gekozen voor een weg die niet vrijblijvend en vanzelfsprekend is. Eerst verken je de weg van OFS en ga je steeds meer ontdekken en leren dat dit inderdaad in mijn leven past en dat ik mij aan deze weg wil verbinden.

Daarnaast wordt door je broeders en zusters meerdere keren de vraag gesteld of je zeker weet of dit is wat je wilt. Een ding wist ik zeker, dit wil ik, hier ga ik voor.

Er waren genodigden uit diverse broederschappen, daarnaast waren er diverse geloven aanwezig in de St. Franciscus en Clarakerk te Delft. Tijdens deze bijzondere en plechtige viering vestigde onze GA, br. Gerard van Buul, in zijn overweging onze aandacht op het feit dat professie, net als voor een profvoetballer, hard werken is; hier volgen enkele citaten van de GA: 'Laat ik daarom maar weer terug gaan naar het woordenboek, want behalve dat professie daar verklaard wordt als het afleggen van kloostergeloften, wordt professie er eveneens

omschreven als 'beroep', als 'vak'. Gewoonlijk bereidt iemand zich voor op een bepaald beroep of vak door middel van studie, scholing of trainingen die hem of haar onderrichten om door het leven te gaan en zichzelf en eventueel anderen te onderhouden. Zoiets gebeurt er ook in de professie in de OFS. Je verbindt je niet zo maar van de ene dag op de andere aan die orde, nee je bereidt je voor, je traint je. Pas dan kun je een 'prof' worden, niet zoals ze daar op een universiteit over spreken, want daar zijn profs heel geleerde mensen, specialisten vaak op heel bijzondere, ingewikkelde, voor veel mensen onbegrijpelijke gebieden. Nee, ik zou het eerder willen vergelijken met voetballers. Daar heb je amateurs, mensen die het wel leuk vinden om van tijd tot tijd een partijtje te spelen, maar de profs zijn die spelers die van voetballen hun beroep, hun vak maken en die daarmee zichzelf en anderen (meestal heel royaal) kunnen onderhouden. Door de professie in de Orde van Franciscaanse Seculieren word je dus een beroepsfranciscaan en dat is wel iets anders dan een vereerder, amateur of sympathisant van Sint Franciscus te zijn. Het handboek van de OFS schrijft over de professie als: hernieuwing en toewijding van doopsel en vormsel, de wil om te leven volgens het evangelie naar het voorbeeld van Franciscus, een verbondenheid aangaan met alle franciscaanse broeders en

zusters, de wil om in de wereld en voor de wereld te leven, de wil om dat alles je leven lang vol te houden.

Dat laatste is geen kwestie van zweverig omgaan met de natuur, en met de schepping. Franciscus was iemand die met beide benen op de grond stond, gelukkig maar, want zo hoeven ook wij niet te proberen om boven de aarde uit te komen. Daarom daagt franciscaanse professie ons uit tot keuzes op velerlei gebied: religieus, maar ook economisch, politiek, biologisch, ethisch, sociaal, enzovoorts.

Roy je hebt een hele tijd aan de franciscaanse beweging gesnuffeld en je bent tot de conclusie gekomen: dat is iets voor mij, of zoals Franciscus zelf dat uitdrukte 'dat is het wat ik van ganser harte wens'. Dit moment is daarom voor jou ontzettend belangrijk, zo belangrijk dat je daarmee uitdrukt dat het je leven kan vullen, dat je daar voor de rest van je leven de volle aandacht aan wilt besteden. Ik wens je daarom, en ik ben er zeker van dat ik dat namens alle franciscaanse mensen hier mag zeggen, van harte geluk, en Vrede en Alle Goeds. Wij, je franciscaanse broeders en zusters, zijn er blij om dat we er in jou weer een heel bijzondere broeder bij

gekregen hebben en we hopen dat jij ook voor ons inspiratie en steun moge zijn.

Geprezen, o Heer, en geloofd en gedankt om broeder Roy.

Laudate e benedicete mi Signore, laudate.'

Na het slotgebed kreeg ik het woord van de GA en bedankte God, voor mensen die mijn leven tot hier toe mogelijk hebben gemaakt. Mensen als mijn ouders, die mij hebben gedragen en gevoed, broers en zusters en alle overige familieleden, die mij naar het leven hebben geleid. Voor mijn vrouw Alice en schoonfamilie.

Dank U God voor de bronnen van mijn bestaan.

Dank U voor alle steun en inspiratie die mijn leven zinvol maken.

Dank u God dat U mij geleid hebt tot hiertoe, dat ik leef.

Nadat ik uitgesproken was, zei de GA er komt nog een spreker en tot ieders, en ook tot mijn eigen verrassing, kwam Alice mijn vrouw. Zij had speciaal toestemming gevraagd aan de GA of ze wat mocht zeggen, over het grote verlangen van mij. Ze vertelde dat ik al als jongen van 7 jaar priester wilde worden, maar door het leren kennen van het andere geslacht vrij vlug besloot dat dit niet haalbaar was voor mij.

Verder vertelde ze dat ik als misdienaar had gediend in de kerk en dat ik jaren actief ben geweest in de kerk o.a. met kinderwoorddiensten. En ze vroeg 'Heeft het geloof jou nooit losgelaten of heb jij het geloof nooit losgelaten?' Ze zei tot slot: 'vergeet niet dat je naast franciscaan-zijn ook een echtgenoot bent.'

Na de zegening was er een receptie in de parochiezaal.

Naast de vele aanwezigen, familieleden, vrienden en kennissen waren ook broeders van de Claragroep i.o. met hun GA (onze voormalige GA) br. Piet Bots ofm. Parochianen en bestuur van de Augustinuskerk te Amsterdam. Ook waren er van het landelijke bestuur Wim Pot ofm Gijs ter Veer ofs aanwezig.

Ik wil iedereen heel hartelijk bedanken voor hun aanwezigheid bij mijn professie, de belangstelling van velen ook na de professie, de vele cadeaus en de bijdrage voor de weeskinderen in Suriname die € 425,- opbracht.

Ook alle broeders en zusters van San Damiano wil ik bedanken voor hun volledige inzet en alle inspanningen om deze dag tot een bijzondere te maken voor mij.

Verder mijn vrouw Alice, vader, broer, zusters, neven en nichten die zorgden dat niemand wat tekort kwam aan hapjes en drankjes op deze belangrijke dag voor mij.

Speciale dank aan:

GA br. Gerard van Buul voor de inspirerende en leerrijke overweging.

Viceminister Liesbeth voor het alles in goede banen leiden.

Vormingsverantw. Elleke en ass.

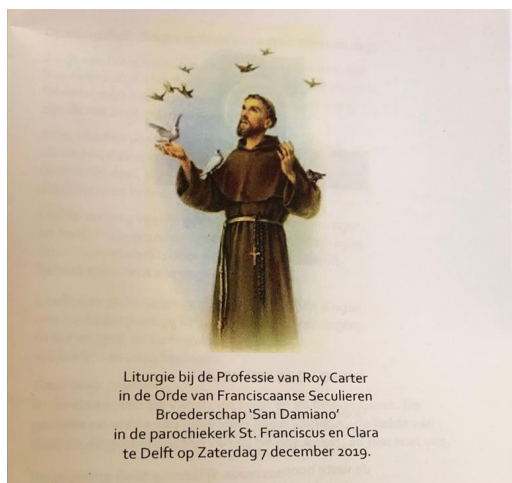
Vormingsverantw. Kees voor de vorming van mij voorafgaand aan de opname en professie.

Getuigen: Corrie voor het begeleiden en ondersteunen van mij en Elleke voor alle wijze lessen die ik heb geleerd de afgelopen jaren.

De fantastische muzikale begeleiding van Kees voor zijn mooie gitaarspel en Hans die iedereen door zijn prachtzang secondenlang hun adem deed inhouden.

Verder Loes voor de foto van het speciaal

vervaardigde beeld van Franciscus dat ik mocht gebruiken in het professieboekje.

Liturgie bij de Professie van Roy Carter
in de Orde van Franciscanse Seculieren
Broederschap 'San Damiano'
in de parochiekerk St. Franciscus en Clara
te Delft op Zaterdag 7 december 2019.

Ook koster Benjamin wordt bedankt voor zijn uitstekende ondersteuning.

Bij vertrek konden alle geïnteresseerden kiezen uit verschillende mooie kaartjes om zich te laten inspireren door de spiritualiteit van Franciscus van Assisi en om nader kennis te maken met de broederschap San Damiano in Delft of met de broederschap Clara i.o. te Amsterdam. Dit was een groot succes; alle kaartjes zijn meegenomen.

Verder waren er snoepjes met op de verpakking de tekst: Orde van Franciscaanse Seculieren
Vreugde, eenvoud, dragen, teruggeven, gerechtigheid en verbondenheid.
Bedankt voor uw aanwezigheid.
Deze snoepjes werden vol vreugde en dankbaarheid opgegeten of meegenomen.